

Japonský šerm

Japonských tradičných bojových umení Iaidó a Jódó spolu s osvojovaním etiky a mravnosti. Tieto bojové umenia napomáhajú adeptom v harmonickom telesnom a duchovnom rozvoji, v návrate k pôvodným etickým hodnotám a v ich aplikácii v každodennom živote.

Iaidó

Iaidó je pôvodné japonské bojové umenie zaobchádzania s tradičným dlhým mečom, presnejšie umenie jeho kontrolovaného plynulého tasenia s následným prechodom do účinného útoku proti súperovi. Praktikovanie Iaidó je spôsob ako zvládnuť techniky meča použiteľné tak na sebaobranu alebo na útok. Nech sa nachádzate kdekoľvek a v akejkoľvek situácii. Hlavné ciele Iaidó sú kultivácia mysle, tréning tela a dokonale zvládnutie techniky. Tieto tri ciele sa navzájom dopĺňujú a prekrývajú a je potrebné ich rozvíjať vo vzájomnej harmónii. Ich dôležitosť sa samozrejme menila v závislosti od historickej doby.

Krátka história

Počas dlhej histórie vojnových konfliktov v stredovekom Japonsku vznikli stovky šermiarských škôl. Z nich sa do dnešných dní zachovalo iba niekoľko desiatok. V našom dojo sa cvičí škola Muso Shinden Ryu, ktorej zakladateľom je Hayashizaki Jinsuke Shigenobu z provincie Dewa. Počas svojho života sa stal známym šermiarom, vyučoval po celom Japonsku a mal množstvo študentov, ktorí neskôr založili svoje veľmi úspešné šermiarske školy ako sú Hoki Ryu, Ichinomya Ryu, Tamiya Ryu či Mugai Ryu. Po Hayashizakiho smrti preniesol jeden z jeho študentov, Hasegawa Hidenobu Eishin, tieto techniky do svojej domovskej provincie Tosa, kde sa uchytili a neskôr sa stali známe ako Tosa Iai. Škola sa odovzdávala len v provincii Tosa celé

obdobie Tokugawa až do jeho konca reformou Meiji. V tom čase na scénu nastúpil Nakayama Hakudo, ktorý túto školu absolvoval ako prvý japonec, nepochádzajúci z provincie Tosa. Školu mierne upravil, viac sprístupnil a v roku 1933 ju začal verejne vyučovať. Všetky tieto zmeny viedli k vzniku školy Muso Shinden Ryu, tak ako ju poznáme dnes - s pevnými koreňmi v pôvodných technikách provincie Tosa, ale napriek tomu otvorenej modernému svetu.

Cvičenie

Dnešní študenti rozvíjajú šermiarsku techniku v rámci laidó ako nástroj sebazdokonaľovania a sebarozvoja. Techniky lai, ktoré sa vyučujú v našom dojo môžeme rozdeliť na moderné a tradičné. Súbor moderných techník, známe ako Sei Tei, predstavuje 12 Kata, definovaných v roku 1966 ako štandardizované techniky pre všetky školy združené v ZNKR. Tradičné techniky, nazývané aj Koryu Kata, predstavujú v rámci Muso Shinden Ryu celkovo 45 techník zo sedu a v stoji, rozdelené podľa náročnosti do troch setov. Katy sa s ohľadom na bezpečnosť prevádzajú bez skutočného partnera, voči fiktívnemu protivníkovi.

Jódó

Jódó sa dá preložiť ako "Cesta palice". Je to jedno z najťažších bojových umení, ktoré sa objavili v stredovekom Japonsku. Samotná zbraň Jó, 128 cm dlhá palica, totiž v sebe integruje charakteristické použitie troch historických zbraní - meč, kopia a naginata. Jej účelom bolo a je udržanie bezpečnej vzdialenosti od ostria meča protivníka a jeho vyradenia z boja bez nutnosti usmrtenia sériou presných defenzívnych a ofenzívnych pohybov. Preto je v tomto bojovom umení veľmi dôležité správne načasovanie, presný pohyb a cit pre vzdialenosť. V Jódó sa samozrejme zdôrazňuje zároveň aj duchovná stránka cvičenia.

Krátka história

Pôvodné Shindó Muso Ryu Jó Jutsu bolo podľa legendy vyvinuté v rannom období Edo, na začiatku 15. storočia, samurajom Muso Gonnosuke Katsuyoshi po jeho strete so známym samurajom Miamoto Musashi-m. Muso sa následne stal hlavným výcvikovým inštruktorom pre nižšie postavených vojakov (Dangyó-shiyaku) klanu Kuroda v bývalej prefektúre Chizen. Ním založená škola Jó Jutsu sa týmto stala striktno chráneným dedičstvom klanu (oteme-waza). V priebehu nasledujúcich storočí sa k pôvodným piatim technikám pripájali ďalšie a tiež boli do systému integrované školy použitia iných zbraní proti meču. Uvoľnenie uzavretosti školy z domovskej provincie nastalo po predstavení Jódó niekoľkým predstaviteľom policajných zložiek a následne aj širšej verejnosti v Tokyu poslednou vedúcou osobnosťou umenia Shimizu Takaji-m v prvej polovici 20. storočia. Shimizu následne v roku 1968 predstavil skrátenú modernú formu Sei Tei Jódó, sériu presne definovaných unifikovaných Kihon a Kata vybraných a mierne upravených z pôvodných serií Shindó Muso Ryu. Tieto boli prvotne určené pre poriadkové zložky polície a pre ľudí praktizujúcich Kendó a tvoria základ tohto bojového umenia aj v dnešnej dobe.

Cvičenie

Formy pre nácvik v Jódó sú Kihon a Kata. Sériu Kihon tvorí 12 základných techník, ktoré sa precvičujú ako samostatne (Tandoku dosa), tak aj v pároch (Sótai dosa). Po zvládnutí týchto základov sa prechádza k nácviku Kata, ktoré sú stavané pre protivníka s mečom (Uchidachi) a pre obrancu s Jó (Shidachi). Tieto sú v modernom Sei Tei Jódó tvorené setom 12 párových cvičení. Ďalšou nadstavbou je zvládnutie 64 Koryu Kata pôvodného Shindó Muso Ryu. Cvičí sa s drevenými zbraňami - Jó a Bokken, ktoré sú vyhotovené z tvrdého dubového dreva a v klasickom oblečení Kendó Gi a Hakama modrej farby.